

fra saa længe, som den ærede Ordfører for Flertallet mente; navnlig maa jeg fremhæve, at samtlige Valgbestyrelsens Medlemmer kom til Stede paa Tribunen og at de selv have forklaret, at de vare til Stede paa Tribunen, og at Formanden konstaterede, at de alle sammen vare til Stede paa Tribunen, inden han rettede nogen Henvendelse til Forsamlingen. Den af Valgbestyrelsens Medlemmer, der kom sidst op paa Tribunen, var Gaardejer N. Sensen af Mjefing; han afgiver, saavidt jeg erindrer, en Forklaring, som gaar ud paa, at han har forsinket sig i Valglokalet paa Raadstuen. Men det oplyses af Borgmester Thiele, at der, da han saanedes, blev spurgt efter ham, og at der saa blev raabt til Borgmesteren: „Der kommer han.“ Først da han var kommen til Stede, fik Borgmesteren til at ordne Afslutningen af Afstemningen paa Tribunen. At Borgmesteren paa et tidligere Tidspunkt gik ned fra Tribunen efter at have brugt den omhandlede Udtalelse, er, som jeg har nævnt, blevet forklaret af flere Vidner, og ogsaa af Smedker Niels Rasmussen af Saunghede, og det af Flertallet paaberaabte Vidne, Karl Knudsen af Tebstrup. Den sidste tror, at Borgmesteren gik ned af Tribunen igen, efter at den af ham omforklarede Udtalelse var falden. Jeg tror altsaa, at det ærede Flertal havde gjort vel i at stryge en Del af de Vidner, det har paaberaabt sig. Jeg tror, at flere af disse Vidner efter deres Forklarings Bestaendighed ere aldeles ubrugelige som Vidnesbyrd for, at Borgmesteren ved Valgets Afslutning skulde have givet nogen Frist fra Tribunen. Jeg beklager selvfølgelig, at jeg uforberedt er kommen til at imødegaa den ærede Ordførers Udtalelser, fordi jeg ikke har gjort mine Optegnelser saa udførlige, som jeg ellers vilde have gjort. Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører stadig fulgte den gode, taakfulde Regel, at man skal søge at føre Krigen over i Modstandernes Lejr, og han opholdt sig derfor ikke nær saa længe ved det kildne Punkt, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger fyldestgørende Beviser for, at der af Valgbestyrelsens Formand var givet en Frist for Afslutningen, som ved Mindretallets Vidner, idet han søgte at angribe Udtalelser, der vare faldne ved forskellige Lejligheder, og endelig vidtløftig at gaa ind paa Tingets

tidligere Praksis. Jeg har dog imidlertid noteret noget og mindes ogsaa, at den ærede Ordfører særlig nævnte dette, at Mindretallet var uberettiget til at paaberaabe sig f. Eks. Provst Sørensens Vidnesbyrd, og det skulde være, fordi man ikke havde noget Bevis for, at Provst Sørensen, som han jo siger, har paahørt alle Borgmesterens Udtalelser. Provst Sørensen har forklaret, at han har været til Stede, saa længe Afslutnings-Afstemningen foregik paa Tribunen; men det var et, mente den ærede Ordfører, og et andet var, hvorvidt han havde paahørt alle Udtalelser, hvorvidt der var falden en Udtalelse fra Borgmesteren, inden Afslutnings-Afstemningen foregik. Det forekommer mig at være en ret uberettiget Kritik, og naar man ved, at Bidnet, som selvfølgelig vidste, hvad det drejede sig om, til Forhørsprotokolten har forklaret, at han var til Stede paa Torvet hele den Tid, Afstemningen paa Tribunen varede, er det ganske uberettiget at ville indskrænke hans Udsagn til kun at gælde det Øjeblik, da Folk mødte frem for at stemme, og ikke lade det gælde, som det naturligt maatte, for hele den Afstemning, der fandt Sted paa Tribunen. Da denne Mand, der tidligere har været Formand for Valgbestyrelsen, vidste, at det ikke var tilladeligt at give nogen Frist, havde han derhos god Anledning til at overbevise sig om, hvorvidt der var lyndet imod denne Regel ved denne Lejlighed. Naar Bidnet har forklaret, at han er sikker paa eller overbevist om, at dersom en Frist var bleven sat, vilde det have vaakt hans Opmærksomhed, forekommer det mig, at man er aldeles uberettiget til at ville fratagende dette Vidnesbyrd Betydning af denne ene Grund, at en Udtalelse herom kunde være fæstet paa et Tidspunkt, inden Bidnet var kommet til Stede paa Torvet. Jeg har allerede sagt, at den ærede Ordfører er uberettiget til at lægge nogen særlig Vægt paa den Omstændighed, at nogle af Bisteførerne kom sidst op paa Tribunen. Det er en Selvfølge, at naar der skal en Snes Mennesker op paa Tribunen og op ad en smal Trappe, kunne de sandelig ikke komme derop alle paa en Gang, men de maa komme lidt efter lidt, og naar man vil gennemgaa Forklaringerne i saa Henseende af Valgbestyrelsens Medlemmer og af Bisteførerne, vil man ikke være i